

PB-12

İlk trimesterde oral progesteron kullanımının fetal ense kalınlığı ölçümü üzerine etkisi

Özlen Emekçi Özey¹, Ali Cenk Özey², Eyüp Yayıcı¹

¹Yakın Doğu Üniversitesi Tıp Fakültesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı, Lefkoşa, Kıbrıs; ²Girne Üniversitesi Tıp Fakültesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı, Girne, Kıbrıs

Amaç: Son yıllarda erken gebelikte eksojen progesterone kullanımının fetal ense kalınlığını (NT=Nuchal translucency) arttırdığını ileri süren çalışmalar yayınlanmıştır. Erken gebelikte oral progesteron kullanımının NT değeri üzerinde etkisi olup olmadığının araştırılması amaçlanmıştır.

Yöntem: Bu çalışmaya 11.0–13.6 hafta arası ikili tarama testi için başvuran ve test sonucu düşük risk bulunan (1/1000 den daha düşük risk) 72 gebe ile gerçekleştirilmiş prospektif bir çalışmadır. Progesteron kullanan gruba 27 gebe dahil edilmiştir, bu grup ilk trimesterde vajinal kanama nedeniyle oral progesteron başlanmış ve gebeliğin 6. haftasından 12. haftasına kadar oral natürel mikronize progesteron 100 mg (PROGESTAN; Koçak Farma, İstanbul, Türkiye) günde üç kez kullanmışlardır. Kontrol grubu ise progesteron kullanmayan spontan gebe kalmış 45 gebeden oluşmuştur. Tüm gebelerin yaş, kilo, önceki gebelik sayısı, abortus sayısı, gebelik haftası, CRL, PAPP-A, freeBeta-hCG ve NT değerleri, nazal kemik varlığı/yokluğu kayıt edilmiştir.

Bulgular: Her iki grubun demografik özellikleri benzer bulunmuştur. Progesteron kullanan grup NT, PAPP-A ve nazal kemik varlığı/yokluğu açısından değerlendirildiğinde kullanmayan gruba göre istatistiki olarak anlamlı farklılık bulunmamıştır (sırasıyla p=0.87; p=0.64 ve p=0.77). NT değerinin ane yaşı ile pozitif korelasyonu olduğu (p=0.002) ve diğer değişkenlerle istatistiki anlamlı korelasyonu olmadığı görülmüştür.

Sonuç: Bu çalışmanın sonucunda eksojen oral progesteron kullanımının fetal NT değerinde istatistiki olarak anlamlı bir artışa yol açmadığı görülmüştür. Bu sonucun ileri çalışmalar ile araştırılması gereklidir. İlk trimesterde yaygın progesteron kullanımı düşünüldüğünde NT-progesteron etkileşiminin önemi ortaya çıkmaktadır.

PB-13

Progesteron kullanımının gestasyonel diyabet üzerine etkisinin araştırılması

Ali Cenk Özey¹, Özlen Emekçi Özey², Tijen Ataçağ¹

¹Girne Üniversitesi Tıp Fakültesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı, Girne, Kıbrıs; ²Yakın Doğu Üniversitesi Tıp Fakültesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı, Lefkoşa, Kıbrıs

Amaç: Gestasyonel diyabet (GDM) tanısı almış olup 1. ve 2. trimesterdeki gebelik haftalarında en az 1 ay boyunca progesteron

kullananların kullanım şekilleri, kullanım dozları, kullanım süreleri ve gebelik sonuçlarının değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: 01 Ocak 2016-01 Eylül 2016 tarihleri arasında Akşehir Devlet Hastanesi Kadın Hastalıkları ve doğum polikliniğinde 25–40 yaş arasında, gebeliğinin erken döneminde progesteron tedavisi almış ve almamış; sonrasında GDM tanısı konmuş olan toplam 132 hasta çalışmaya dahil edildi. Tüm hastaların doğum öncesi kiloları, boyları, doğum haftaları, doğum şekilleri, fetal USG ölçümleri değerlendirildi. Hastalar insülin kullanıp kullanmama, progesteron türevi ilaç kullanıp kullanmama, kullanılan progesteron türevi ve kullanılmamasına göre birbiriyle karşılaştırıldı.

Bulgular: Hastalara %12.1'i 28.haftada, %24.2'si 27. haftada, %21.2'si 26. haftada, %22.7 si 25. haftada, %19,7'si de 24. haftada GDM tanısı konmuştur. Hastaların %15.9'u gebeliklerinde insülin tedavisi almak zorunda kalmıştır.%84.1'i diyetle regüle olmuştur. Hastaların % 90.1'i gebeliği boyunca hiçbir progesteron türevi ilaç kullanmamıştır. Progesteron türevi ilaç kullanan ve kullanmayan hastalar arasında diyet veya insülin kullanımı açısından bir fark bulunmamıştır. Progesteron kullanan grup ile progesteron kullanan gruplar arasında OGTT 0, OGTT 1,OGTT 2. saat ortalama değerleri açısından istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır (p=0.32). Gruplar arasında BPD, HC,AC,FL,TFA,AFI ortalaması açısından anlamlı bir fark bulunmamıştır (p=0.79).

Sonuç: Çalışmanın sonucunda progesteron kullanımının 75 g OGTT değerleri üzerine istatistiksel anlamlı etkisinin olmadığı tespit edilmiştir. Bunun yanında GDM tanısı almış olan hastalarda insülin kullanımı ve progesteron kullanımının ilişkisi olduğu saptanmıştır.

PB-14

Plasenta gelişiminde rol alan genlerin promoter DNA metilasyon profilleri

Fatma Selcen Cebe, Hilmi Baha Oral

Süleyman Demirel Üniversitesi Tıp Fakültesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı, Isparta

Giriş: Yüksek riskli gebelikler için erken tanı ve tedavi modalitelerinin geliştirilememesinin nedeni etiyopatolojilerinin aydınlatılamaması ve kantitatif tarama metodlarının bulunmamasıdır. Gebelik komplikasyonlarında plasentanın rolünü tanımlamak önemlidir. Plasental genetik ve epigenetik faktörler fetal büyüme ve gelişimi belirler.

Amaç: DNA metilasyonu değiştirilebilir epigenetik mekanizmalardır, günümüzde tanı ve tedavi amaçlı kullanılmaya başlanmıştır. Çalışmamızda plasentasyonda aktif genlerden VEGF (vasküler endotelial büyüme faktörü), PlGF (plasental büyüme faktörü) ve sFLT-1 (soluble fms like tirozin kinaz)'nin IUGR (intrauterin gelişme geriliği), PE (preekl-